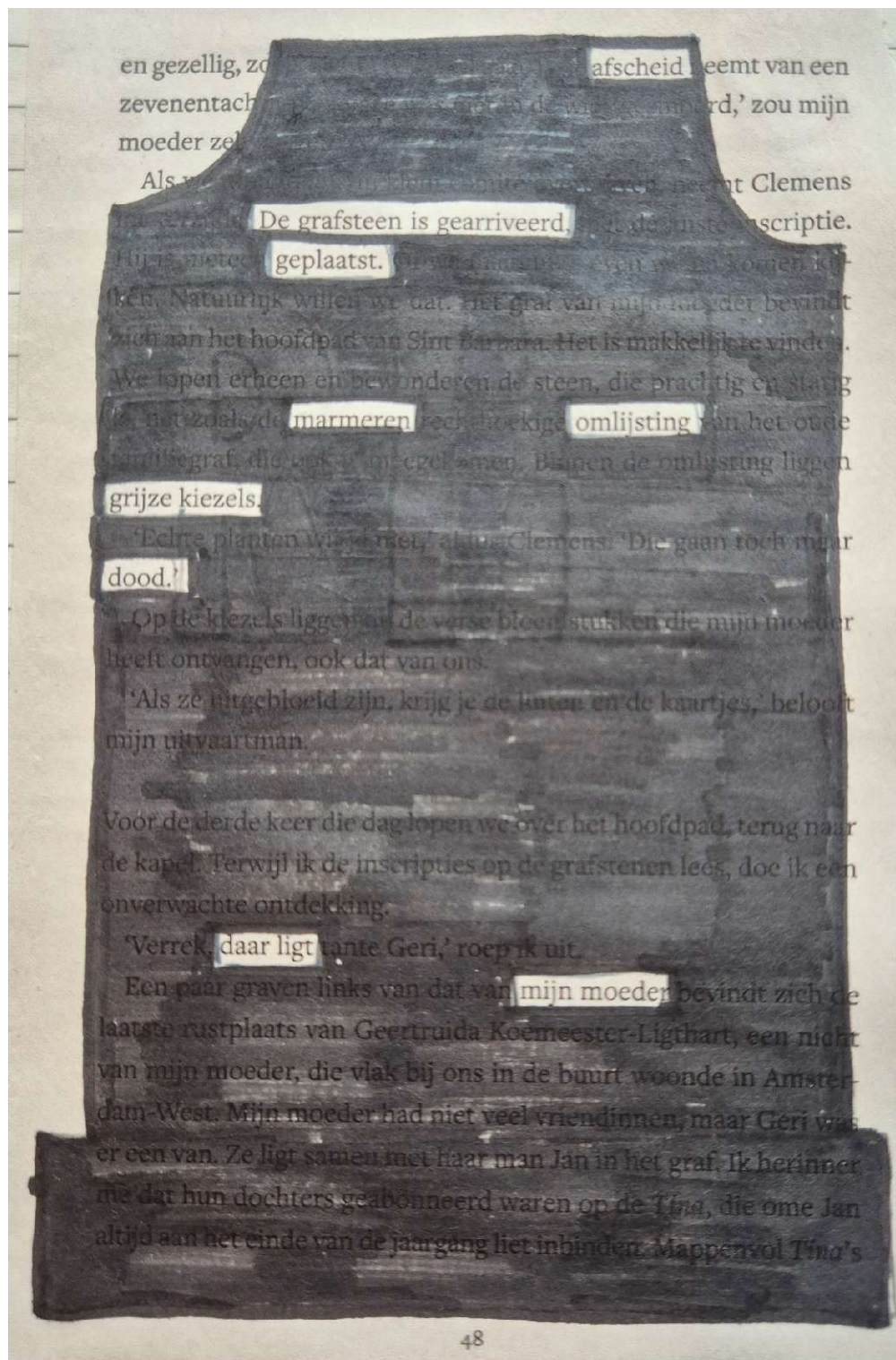

en gezellig, zo... afscheid neemt van een
zevenentach... 'zou mijn
moeder zel...

Als m... neemt Clemens

De grafsteen is gearriveerd. In de juiste inscriptie.
Hij is meteen geplaatst. Op...
Natuurlijk willen we dat. Het graf van mijn moeder bevindt
zich aan het hoofdpad van Sint Barbara. Het is makkelijk te vinden.
We lopen erheen en bewonderen de steen, die prachtig en slank
is, net zoals de marmeren rechte hoekige omlijsting van het oude
graf, die ook is ingezakken. Blijven de omlijsting liggen
grijze kiezels.

'Echte planten wilt u niet,' aldus Clemens. 'Die gaan toch maar
dood.'

Op de kiezels liggen nu de verse bloemstukken die mijn moeder
heeft ontvangen, ook dat van ons.

'Als ze uitgebloeid zijn, krijg je de linten en de kaartjes,' belooft
mijn uitvaartman.

Voor de derde keer die dag lopen we over het hoofdpad, terug naar
de kapel. Terwijl ik de inscripties op de grafstenen lees, doe ik een
onverwachte ontdekking.

'Verrek, daar ligt tante Geri,' roep ik uit.

Een paar graven links van dat van mijn moeder bevindt zich de
laatste rustplaats van Geertruida Koemeester-Ligthart, een nicht
van mijn moeder, die vlak bij ons in de buurt woonde in Amster-
dam-West. Mijn moeder had niet veel vriendinnen, maar Geri was
er een van. Ze ligt samen met haar man Jan in het graf. Ik herinner
me dat hun dochters geabonneerd waren op de *Tina*, die ome Jan
altijd aan het einde van de jaargang liet inbinden. Mappenvol *Tina's*

Afscheid

*afscheid
de grafsteen is gearriveerd
geplaatst
marmeren omlijsting
grijze kiezels
dood
daar ligt
mijn moeder*